

1929

Uit deze considerans blijkt, dat men het welzijn en de koopkracht van de landbouwers wil bevorderen, zonder echter vermeerdering der productie te beoogen. Dit laatste wordt vooral op den voorgrond gebracht door het rapport, waarmede de studiecmissie voor de Europeesche Unie de conventie bij den Volkenbondsraad heeft aanbevolen en waarin gezegd wordt, dat het nieuwe Instituut de grootste zorg moet in acht nemen om de kritiek te vermijden, eene onberaden vermeerdering van de landbouwproductie te hebben begunstigd.

Het zal zeker geen gemakkelijke taak van het bestuur der nieuwe instelling zijn, te voorkomen, dat het door haar geleende geld aan eene vermeerdering der productie ten goede komt.

Rijn, J. van (1929) Internationaal instituut voor hypothecair landbouwcrediet. ESB, 16(808), 569.

1951

Het begrip landbouwpolitiek laat zich moeilijk bevredigend omschrijven. Wat hieronder wordt verstaan hangt vooral af van de tijd, waarin het begrip werd gehanteerd en van het land, waaraan zij in het bijzonder hebben gedacht, die het begrip definieerden. Wie zich er toe zet een artikel over Europese landbouwpolitiek te schrijven, waaronder uiteraard iets anders wordt verstaan dan met de woorden landbouwpolitiek in Europa wordt bedoeld, maar ten aanzien waarvan toch ook een zekere vergelijking niet kan worden gemist, stuit evenwel niet alleen op de omstandigheid, dat het begrip landbouwpolitiek geen vaststaande inhoud blijkt te hebben. Het constateert tevens een behoefte aan een publicatie, met behulp waarvan men zich een redelijk beeld er van zou kunnen vormen, welke landbouwpolitiek momenteel in de Europese landen wordt toegepast, welk doel daarbij wordt vooropgesteld, van welke middelen daarbij gebruik wordt gemaakt en in

hoeverre het totale beeld, dat deze nationale stelsels van landbouwpolitieke maatregelen gezamenlijk vormen, blijkt af te wijken van het beeld, dat men zich voor ogen tracht te stellen als men poogt aan het begrip Europese landbouwpolitiek inhoud te geven.

Frietema, H. (1951) Europese landbouwpolitiek. ESB, 36(1783), 537.

1963

Wij als Nederlanders zijn geen kleine zondaars op het gebied van de landbouwprotectie. Maar dat het gemeenschappelijke landbouwbeleid in zo sterke mate bepaald zou worden door de meest protectionistische landen van de Gemeenschap was zelfs Nederlandse onderhandelaars te dol. Fataal is vooral dat de openheid van de E.E.G. in zulk een belangrijke mare wordt aangetast. Dit werkt zich naar twee kanten uit. In de eerste plaats zal het opvijzelen van het Europese agrarische prijspeil onze concurrentiepositie buiten de E.E.G. belangrijk verzwakken. Dit is vooral voor Nederland, dat een belangrijk agrarische export naar derde landen heeft, een nadeel. Een tweede zeer bedenkelijke ontwikkeling is dat de handelsrelaties met de agrarische exportlanden in de gematigde zone buiten de E.E.G., aanzienlijk wordt geschaad. Het aandeel van de externe import van de E.E.G. in de wereldexport van de produkten die onder het landbouwregime vallen is niet minder dan 26 pCt. Aan de belangen van die andere exportlanden wordt nauwelijks gedacht bij het ontwerpen van schema's voor de op te richten Europese broeikas. Maar die andere landen denken er wel aan, en wij zullen dat zeker bemerken in de vorm van handelspolitieke verweermaatregelen.

Hartog, F. (1963) Is de E.E.G. voor ons nog wel een goed gezelschap? ESB, 48(2412), 1016.

